

zvonek rozkladitý

ocůn jesenní

světlík lékařský

Váňův kámen v současnosti slouží jako cvičná horolezecká stěna. Je také opředen pověstmi, které o něm vyprávějí jako o Čertovu kameni. Současný název dostal v 19. století podle sedláka, kterému patřily okolní pozemky.

„Za davnych časuv žila v Lidečku jedna děvucha. Ale ta děvucha chcela se dat zapsat čertovi, esi obrati vodu, co těče Lidečkem, aby těkla hore dědinu, eš kohut zakokryka. Čert začal obírat kameni, a dyž už měl velku zeď, ešče mu chybělo do prostředka. Tak šel pro ty kameně a ulomil je z Kotuča. Jak už byl u tej zdi, kohut zakokrykal. Čert se rozhněval a mrštil těma kameňama. Jeden odletěl do Raškovca a to je Raškuv kameň, druhý na Vaňovu rolu a to je Vaňuv kameň.“

kokrhel menší

voskovka menší

pastva dobytka

soumračník skořicový

počátky horolezectví

křížák pruhovaný

devaterník vejčitý ▶

GEPARK
PODBESKYDÍ

národní geopark

- **Geopark** je turisticky přitažlivé území s vědecky významným geologickým dědictvím.
- **Geopark** není kategorií chráněného území.
- **Posláním geoparku** je chránit geologické dědictví a to zejména prostřednictvím jeho trvale udržitelného a šetrného využívání.

Informace o Geoparku Podbeskydí najdete na www.geoparkpodbeskydi.cz

Tento leták je součástí tématické skupiny *Přírodní zajímavosti*

Tento materiál vznikl v rámci projektu „Příprava Geoparku Podbeskydí“, realizovaného Občanským sdružením Hájenka.

Podpořeno z Programu švýcarsko-české spolupráce
Supported by a grant from Switzerland through the Swiss
Contribution to the enlarged European Union

Text: Klára Niedzwiedzová
Foto: Dalibor Kvita a archiv Muzea fojtství v Kopřivnici

Přírodní památka Váňův Kámen

Přírodní památka Vánův Kámen

Vánův kámen se řadí mezi zvláště chráněná území, jedná se o přírodní památku, a to od roku 1993. Za zvláště chráněné území byla lokalita vyhlášena pro svou geologickou jedinečnost v rámci České republiky. Jedná se o přírozný vápencový útvar na jihovýchodním úbočí Bílé hory. Výchoz jurského vápence pochází z období spodní křídly, je tedy druhohorního stáří. Z geologického hlediska se jedná o těšinsko-hradištské souvrství bašského vývoje slezské jednotky Vnějších Západních Karpat. Bloky vápenců se usadily v mořském prostředí druhohorního korálového útesu. Podmořskými skluzy a sesuvy se na úpatí původní slezské pánve usadily další sedimenty narušené horniny, která se při zvýšeném tlaku stmelila a vznikla celistvá hornina. Vápencový skalní výchoz zůstal vypreparován z méně odolných vrstev pískovců a jílovců, které podlely zvětrávání a odnosu. Méně odolné vrstvy pískovců a jílovců vytvořily typickou strukturu označovanou jako karpatský flyš. Štramberský vápencec má světle šedou barvu s výrazně brekciovitou stavbou, to znamená, že je slo-

kozlíček vrbový

otakárek fenyklový - larva

kněžnice páskovaná

zlatěnka

žen z ostrohranných částic hornin o velikosti větší než 2 mm. Okolí Štramberku bylo v minulosti narušeno těžbou vápence, což se však této lokalitě nedotklo.

Zkameněliny, které lze nalézt na vápencových výchozech, dokazují život v korálovém útesu na přelomu jury a křídly. Podle současného odhadu je ve štramberských vápencích dochováno více než 1000 druhů organismů.

V okolí skalního výchozu se vyskytuje především teplomilná vegetace na chudém půdním vápencovém podloží. Vápencový útvar není pokryt vegetací, pouze ve skalních štěrbinách lze nalézt rozchodník bílý, rozchodník ostrý, sleziník červený, routičku, mochnu jarní, devaterník velkokvětý tmavý, hvozdík kartouzek. Teplomilná vegetace je zastoupena travinobylinnými porosty tolitou lékařské, kostřavy žlábkaté, řepíku lékařského, dobromysli obecné. Okraje lesů lemují keře hlohů, svídy a ptačího zobu. V lesních porostech převažuje dubová bučina a lipová javorina a nepůvodní druhy trnovníku akát a smrku. V současnosti se prosazuje výsadba původních druhů dřevin jako je javor klen, mléc, babyka, lípa a dub.

ještěrka obecná

užovka hladká

Místní vegetaci obydlují teplomilné, luční, lesostepní a skálostepní druhy organismů. Zastoupení ptačí fauny charakterizují druhy jako pěnice černohlavá, která patří k nejlepším ptačím zpěvákům, dále stěhovavý pták pěnice pokřovní s popelavě šedou hlavou a drozd zpěvný, který je charakteristický svými červenohnědými skvrnami na hrudi a žlutým zbarvením spodní strany křídel. Z obratlovců se na lokalitě vyskytuje silně ohrožený slepýš křehký, ještěr hadovitého těla bronzově hnědého zbarvení. Silně ohrožený druh ještěrka obecná se pohybuje na suchých a slunných stráních, mezích a krajích lesů. V blízkosti lokality lze spatřit druhy vázané na okolní louky a lesy, například otakárka fenyklového, svižníka polního, kuloštitníka beraního, ježka východního, kunu skalní, veverku obecnou, myšici temnopásou. Loví zde výr velký, sýkora parukářka, modřinka, koňadra, babka, užovka hladká.

len přehlížený

hlaváč lesklý vápnomilný

dymnivka dutá

okrotice bílá

záraza hřebíčkovitá

